

VINTERREJSEN

Ideen bag vores fælles projekt var i al sin enkelhed at finde et hus som kunne bearbejdes til een stor installation. Der ud over var intet planlagt. Jeg tror vi havde indgået en usagt aftale om at projektet skulle finde sin egen vej. Altså ikke presse nogle beslutninger igennem som ikke ville selv. Nærmest blot vente på at det skete.

Vi var dog enige om at huset hverken skulle ligge i Danmark eller Sverige. På den måde ville vi begge to komme ud at rejse. Jeg foreslog at finde et hus i Polen. Et land med en gribende og tilstedeværende historie, – ligesom Berlin. Og så kender jeg Gzregorz.

Gzregorz Borkowski er en dybt engageret, begejstret og rasende effektiv kurator på Ujazdowski Center for Contemporary Art i Warszawa. Gzregorz kunne godt lide vores ”House-project”, så han tilbød at lede efter et hus i Polen. Et halvt år senere havde han et tomt hus på hånden. ”I have found an old club in Podkowa Lesna outside of Warsaw” .

I januar 2004 tog vi til Polen for at se på klubben.

Måske havde vi bestemt os for at slå til allerede inden vi kom der ned. Projektet havde fået retning og fyldte bare ved det faktum at huset var en gammel klub. Det var altså ikke et hus for beboelse og heller ikke en egentlig offentlig bygning. En klub er et sted for de indviede, de som underkaster sig reglerne og ritualerne. Vi fik ingen informationer om hvilken slags klub der var tale om, og det var heller ikke væsentligt. Vi havde blot

en klar fornemmelse af at være på rette vej.

Podkowa Lesna ligger 40 km. vest for Warszawa. Man tager toget fra en særlig, lidt afsides perron på hovedbanegården. Det er en fin tur. Byen forsvinder lidt efter lidt mens marker, landbyer og skoven tager over.

Podkowa Lesna ligger nærmest midt i skoven. Området ligner en kæmpe, ikke særlig velplejet park,. Mellem de høje træer ligger husene, fortrinsvis i den dyrere ende. Helt for sig selv, omgivet af tæt bevoksning ligger klubben. "Casyno" er det lokale navn. En stor voluminøs bygning i Bayerisk eventyrstil, hvis der er noget der hedder sådan. De nederste vinduer var lukket med brædder eller havde knuste ruder. Man mærkede en stærk atmosfære af lang tids stilstand og forfald.

Det er ikke svært at huske det allerførste indtryk af huset. Vi ringede på dørklokken, og en god stund senere hørtes fodtrin bag døren. En høj tynd ung mand åbnede. Han var mildest talt ikke meget for at lukke os ind. Han var vagtmand, udstationeret af et vagtfirma, som sørgede for at der på skift altid var en mand i huset. For at forhindre indbrud og hærværk. Et enkelt lille rum var blevet indrettet til vagterne. En seng et fjernsyn og et rummeligt askebæger. En lille elektrisk radiator og et tykt tæppe i døråbningen sikrede en nogen lunde temperatur i værelset. Kontrasten til resten af det store iskolde tomme hus var slående, nærmest uhyggelig.

Vi gennemgik alle rummene på de tre etager. Talte ikke ret meget sammen. Fik heller ikke indlysende ideer til hvad vi kunne lave i huset. Vi konstaterede bare at det var et hus med en kolossal udstråling.

Nu havde vi begge to set det og været i det. Projektet havde fundet sit sted og indflytningen var allerede i gang. Ufravigeligt.

